

■ Cziner István belátja

„Hibáztam, de nem vagyok bűnöző”

■ *Kezdjük ott, hogy betopant önhez egy fiatal ember és hozott egy halom műkincset...*

– Álljunk meg itt egy szóra. Nem biztos, hogy minden darab műkincs. Ott volt például egy bőrkötéses, ezüstveretes evangélium. Ezüstveres juttott, hogy néhány héttel azelőtt már ajánlottak egy hasonlót, amit sehová sem tudtam tenni. Átvittem az Antikváriumba, ahol a szakértők sem tudták besorolni, pedig átnézték az összes idevágó szakirodalmat. Végül azt mondták: négy-öt ezer lehet az értéke. Egyébként meg bármilyen különös, ha egyszerre tucatnyi dolgot ajánlanak, szinte mindig csak egy-két darab az értékes, a többi meg vele jár. Mint ebben az esetben is.

■ *Tehát volt egy serleg vagy egy kereszt, ami miatt megérte a többit is megvenni.*

– Így van.

■ *Nem gondolt arra, hogy rabolt kincseket vásárol?*

– Meg sem fordult a fejemben.

■ *Hülyének néz?*

– Nem. Vegyük azt a helyzetet, amikor benyitottak hozzám a rendőrök. Én voltam a negyedik vagy az ötödik, aki-

hez bekopogtattak, a műkincszakma már csak ilyen. Ha valamit keresnek, megkérdezik, mit hallottunk. Mondtam: igen, uraim, amit keresnek, nálam van. Szóval nem a padlásomon találták meg egy házkutatás keretében, hanem átadtam nekik.

■ *Tehát készséggel átnyújtotta, amit kerestek.*

– Szó szerint.

■ *Még negyedmilliót sem fizetett azért, ami tizenötmilliót ért.*

– Ez egy érdekes kérdés. Itt van ez a kávécsésze, a boltban négyszáz forint. Ön behozza, én százért megveszem, mert tudom, hogy kétszázért biztosan el tudom adni. Ezt hívják üzletnek.

■ *Már megbocsásson, én műkincsekről beszéltem.*

– Én is azért hoztam föl a kávécsészét. A Móra Ferenc Múzeum szakértője, aki néhány hónapja kiállításra készítette föl ugyanezeket a tárgyakat, 2,8 millióra becsülte az értéküket. A bíróság fővárosi műzeológusokat kért föl, akik ugyan nem vállalták, hogy szakértői a témának, mégis 15 millióra értékelték a kollekción, és ezt Szegeden el is fogadták. Benne van az ítéletben.

■ *Ön tehát vitatja a bíróság azon jogát, hogy...*

– Félreért. A bíróság semmiféle jogát nem vitatom. Föllebbeztünk, mert másként gondoljuk a dolgokat. De ez nem jelenti azt, hogy bármiféle kritikával illetném az igazságszolgáltatást. De azt azért el szeretném mondani, ha már összeakadtam önrel, hogy ha hibáztam is, nem vagyok bűnöző. Több mint harminc éve dolgozom, hozzá teszem: talán nem rossz színvonalon, a két kezem munkájával értem el azt, amit. Szegedi polgárként mindig igyekeztem valamit tenni a városomért, senkit soha szándékosan nem bántottam, egyszóval van itt egy élet, amit nem lehet lesöpörni pusztán azért, mert farkasvakságot kaptam, mert csak abban a pillanatban kapcsolom, amikor bekopogtattak a rendőrök. Kérem, engem most azért lőnek vissza a padlóra, mert elköttem egy szakmai hibát.

■ *Mégpedig?*

– Nem ismertem föl a Szerb Templom kincseit, holott kiállításra is láttam már ezeket a darabokat.

■ *Miért akarta eldugni a tárgyakat?*

– Nézze, ha el akarom rejteni, ma is keresik. Ehelyett

átadtam a rendőröknek. A hibát akkor követtem el, amikor nem ismertem föl a műkincseket.

■ *Mondja, az önök szakmájában ez milyen gyakran fordul elő?*

– Nem akarok senkit sem megvádolni, de tény: a régiségkereskedők gyakori vendégei a bíróságoknak. Nem csak betöréssel megszerzett, hanem családon belül elemelt dolgokkal is próbálkoznak, hamisítványokat ajánlgatnak, sok a határon átcsempészett, a menekültek életét meghosszabbító érték. Szóval öt év intenzív gyakorlat után is lehet nagyon rosszat lépni.

■ *Ez lenne a tanulság?*

– Meg amit már mondtam: nem vagyok bűnöző, csak épp hibát követtem el. Ezért természetesen vállalom a felelősséget. Mondja: társadalmilag annyira veszélyes lennék, hogy ki kellene vonni engem a forgalomból?

■ *Ahogy elnézem: nem. De hadd kérdezzek még egyet. Ön valóban olyan gazdag?*

– Ha azt gazdagságnak lehet nevezni, hogy ötéves autóval járok és huszonöt éve élek egy háromszobás lakásban. Egyet biztosan tudok. Élnek ebben a városban olyanok, akik engem ötszázszor átugranak, de őket ötszázannyian sem ismerik, mint engem. Ez a hátránya annak, ha valaki a saját szorgalmával hoz össze egy kis vagyont. A névtelen milliárdost sokkal kevesebben irigylik, mint azt a jómódú kereskedőt, aki szükségképpen sok emberrel van kapcsolatban.

Posztobányi László

Csalás a táncdalfesztiválon?

Csalással vádolják a Pap Rita, Bodnár Attila kettőst, akik közönségsvavazatokkal jutottak tovább a televíziós Táncdalfesztivál harmadik elődöntője után. Egy másik felépítő csoport – a Rokonok együttes tagjainak – szülei szerint gyermekeiket illette volna meg a továbbjutás lehetősége.

A taksonyi család tudomása szerint a hétezer lakosú településen, és a környező falvakban igen sokan szavaztak a Rokonokra, ezért furcsállták, hogy az összesítés szerint gyermekeik mindössze 1700 voksot kaptak, szemben Pap Ritáké 4000 szavazatával. Az ügyet tisztázandó felkeresték a Magyar Televíziót, ahol a szavazatok megtekintése után azt tapasztalták, hogy a duóra leadott levelezőlapok többségén név helyett csak az énekespáros sorszáma szerepel. Ráadásul a szavazatok feladásának határideje január 31-e volt, a levelezőlapok jelentős részén pedig – állításuk szerint – február 1-jei, vagy február 2-dikái dátum szerepelt, ezeket viszont a televízióknak nem lett volna szabad elfogadnia. A szülők azt követelik a TV-től, hogy a gyerek-együttes kapjon ugyanannyi műsoridőt a képernyőn, amennyit Pap Ritáké szereztek az állítólagos csalással. Amennyiben kivánságuk nem teljesül, fontolgatják, hogy perre viszik a dolgot.

Lakossági devizaszámlák

Januárban mintegy 6 milliárd forinttal emelkedett a lakossági devizaszámlák értéke, azaz a bevezetett 10 százalékos kamatadó – úgy tűnik – nem befolyásolta a külföldi fizetőeszközben megtakarítókat. A Magyar Nemzeti Bankban csütörtökön elmondták, hogy január 31-én 210,2 milliárd forint – mintegy 2 milliárd dollár – volt a lakossági devizaszámlákon. A 6 milliárd forintos növekedésből 2 milliárd a január eleji 1 százalékos

forintleértékelésből származik. Az elmúlt hónapban a befizetés 33,73 milliárd forint, a kifizetés pedig 27,97 milliárd forint értékű volt a konverziókkal együtt.

A devizabetétek több mint a felét továbbra is az OTP-nél őrzik. Öt kereskedelmi banknál – Ibusz, Magyar Hitelbank, Külkereskedelmi Bank, Kereskedelmi Bank Rt., Postabank – a betétállomány tíz milliárd forint érték felett van.

■ Különös bűnügy történt Hódmezővásárhelyen. Kedden, február 22-én a városi polgármesteri hivatal házasságkötő terméből, 15.30 és 15.45 óra között, ismeretlen tettesek 1 millió 200 ezer forint értékű kárpótlási jegyet loptak el. Az

(Folytatás az 1. oldalról.)

Ami a gyógyvízzé nyilvánítást illeti: a szükséges laborvizsgálatok, hatósági engedélyek és egyéb szükséges iratok beszerzése folyamatban van, s ha együtt lesz minden, akkor kérjük az elbírálást. Az elmúlt mintegy évtizednyi idő reumatológus szakorvosi statisztikai adatait, hatástani véleményeit is összesíti a reumatológus szakorvos. A nyolcvanas évek közepe óta, hangsúlyosan a fizioterápiás kezelés részeként, különböző betegségek kezelésére használják a mórachalmi termálvizet. Hozzáteszem, a társadalombiztosítás érdemben ennek anyagi vonzatát sosem akarta megérezni.

■ *A víz áldása és nyűge régi keletű. Mit hozhat fejlesztésben a jövő?*

– Tény és való, hogy már a Vízművek is kezdeményezte a gyógyvízzé nyilvánítást, de a

Kárpótlási jegyek a házasságkötő teremből

alkalmi „kárpótlókat” körözi a rendőrség.

■ Mórachalmi dilemma

A termálvíz áldás és nyűg

próbálkozás félbemaradt. Az is érthető, hogy az állami támogatás megszűntekor szabadulni igyekeztek volna a fürdő gondjától. Nem mondom újat, hiszen ezt valószínűleg mindenki tudja, hogy ma gazdaságosan üzemeltetni fürdőt Magyarországon szinte lehetetlen. Bizonyosnak látszik azonban, hogy Mórachalmon a termálfürdő illetve strand megszüntetése nem kerül napirendre. Erre eddig sem gondolt senki. Takarékoság és ésszerűség okán az már többször napirendre került, hogy a nyitvatartási időt, főként a téli szezonban korlátozzuk. Amióta elkészült a kazánkorszerűsítés és a fürdő épületének, helyiségeinek szakaszos fűtése megoldható,

■ Marinko, a mumus

Cápvadászat

Mivel jobb híján tippelni, találgatni szabad, íme a legújabb változat a kecskeméti Horváth és a szegedi Z. Nagy család ellen elkövetett gyilkosságról, amelyet, ha továbbra sem cáfolnak meg, akár tényként is kezelhetünk. Eszerint Magda Marinko Szegedről a gyilkosságot megelőzően felhívta a Szabadkán időközben letartóztatott cimboráját, Ivan Sinkovicsot, jöjjenek, mert több tízezer márkás üzlet van kilátásban. A beintésre indult is Szinisa Petrics, Goran Sztaivity és Alekszandar Sekarity, majd a Marinko szüleinek tulajdonában lévő Csikéria-tanyánál illegálisan átlépték a jugo-magyar határt. Magda a túloldalról lelépve pával igazította el őket. A társaság tavaly december 19-én estefelé Kecskemét irányába vette az útját. Elhitették velük, hogy a kiszemelt házban a tapéták is pénzből vannak, nem beszélve az ott található aranyról. Horváth Antal háza előtt megállt az autó, utasai kiszálltak, majd harisnyát húzták a fejükre. A csöngetés után Magda magyarul szólt a háziaszszonynak – valja a Szabadkán letartóztatott Sztavity. Az ajtónyitásra a haramiák berontottak és megbilincseltek a sikoltozó nőt, akitől már előzőleg is pénzt követeltek. Amíg a betolakodók garázdálkodtak, meglepetészerűen nyílt az ajtó és megjelent Horváth Antal, Magda régi légiós barátjával, a szabadkai Dragutin Kujundzsiyyal, aki Szegeden egy magyar és egy jugoszláv férffel közösen két éve megalakította a DB. Finance Commerce Kft.-t, amelynek igazi profilja nem az üzlet, hanem a pénzbehajtás volt. Horváth is mellesleg hasonló dolgokkal foglalkozott, ezen túlmenően még aranykereskedelemmel is. Petrics Horváthra, Magda pedig Kujundzsiyyra vetette magát. Dulakodás közben a légiósok egy-

Magda Marinko kétségtelesen bekerül a magyar történelembe, nevét maholnap a legelvetemültebb bűnözők társaságában fogják emlegetni. Hála a sok újságcikknek, legendává nő alakja, egyfajta mitológiai hőst faragnak/faragunk belőle. Vége-hossza nincs találgatások látnak napvilágot – a rendőrség magára vessen – aminek, valljuk be, nem mindig van valóságfedezete.

másra ismertek, de Magda erősebb, ügyesebb volt. A jegyzőkönyv szerint egykori bajtársa hiába rimázkodott, Magda kíméletlenül lepuftantotta. Horváthra is rálőtt, de először csak megbeszítette. Petrics átvette a stukkert és még három golyót beleeresztett. Magda a megbilincselten szerencsétlenül asszonnyal is végzett. A beígért mesés pénzüsszeg után hiába kutattak a rablógyilkosok, nem találták. Némi ékszerrel és a Horváth autójában föllett 20 ezer márkával távoztak. A zsákmányt Magda szegedi lakásán osztották el.

A kecskeméti, de talán a Z. Nagy család gyilkossága ügyében is úgy látszik minduntalan vissza kell kanyarodnunk az olajszőkítés „örökös” esetéhez. Fél évvel ezelőtt hetente robantak ki újabbnál újabb botrányok ezzel kapcsolatban és akkor jött a rendőrségi füles: meglátjátok, bekeményedik a téma.

Embereket tartóztatnak le szinte naponta a határ mindkét oldalán, de vajon ők-e a nagy halak. Mindezek után egyre kevésbé hisszük ezt. De mi lesz az irányítókkal, a mindent evő, kíméletlen ismerő cápákkal, ők mikor kerülnek horogra?

D. R.

szociális otthonként működő épület kiváltása és átalakítása költségeivel is. Lehetne egy pavilonrész a gyógykezelésre érkezők számára. A becsült költség akkor 10 millió forint volt. Hangsúlyozom ebben a fürdő vízgépészeti berendezései nem szerepelnek.

■ *Mi történik ha nem kap a mórachalmi víz gyógyminősítést?*

– A fürdőt akkor se zárjuk be. A lakosság ragaszkodna a fürdőhöz, igyekeznék szaunával, kondicionálóval és más szolgáltatásokkal a téli szezon forgalmát növelni. A strandszezon pedig elég nagy mozgást hoz.

Becsei Péter



AUTÓSZALON
6725 Szeged
Vásárhelyi P. u. 4.
Telefon
421-322/398

CSÚCS

– modellek
– akciója
– kedvezménnyel

AKCIÓ!
-9-17%

KÉSZLETEN LÉVŐ LANCER HB 1,3; 1,6; 1,8 típusokra

